

5 КОГДА К ТЕБЕ

(Коли до Тебе)

В. Яцюк

Авторський переклад В. Яцюка

М. Парафейник

Andante espressivo

3 *2* *tr*

Ко_гда к Те_
Ко_ли до

бе, о_ста_вив путь блуж_да_нья, при_шёл в со_зна_нье пол_ной ни_ще_
Те_бе, в том ле_ний блу_кан_ням, при_йшов із у_сві_дом лен_ням ви_

p cresc. *rosso accel.*

ты, у_ви_дел я сквозь слё_зы по_ка_я_нья: о, как ве_
ни, по_ба_чив я крізь сльо_зи по_ка_ян_ня, я_кий ве_

Più mosso *mf*

лик и ди_вен, Бо_же, Ты! Со_звезд_и я у_кра_сил Ты си_я_нием, цве_
лич_но_див_ний, Бо_же, Ти! Це Ти при_кра_сив сріб_ним сая_вом зо_рі, це

f

ты по_ишь не_бес_но_ю ро_сой... При_ми ду_ши взвол_но_ван_ной при_
Ти пле_ка_еш квіт_ки не_люст_ки... Мо_я ж ду_ша сні_ва_є піс_ню_

зна_нье: Ты пре_вос_ход_не_е все_го, о Бо_же мой!
спо_відь: що_най_пре_крас_ні_ший у сві_ті, Бо_же, Ти!

rosso rit. Meno mosso *sf* *p* *tr*

Ко_гда ж, ка_за_лось, стал бо_га_че о_пыт, при_
А ось як до_свід зба_га_ти_ли ро_ки, слу_

tr cresc.

шёл у_спех в слу_же_нье и в де_лах, я, о_тяг_чён_ный
жін_ня не при_но_си_ло проб_лем — я не_по_міт_но

бре_ ме_ нем за_ бо_ ты, бла_ жен_ ство ви_ деть лик Твой – у_ те_ рья. Та_
втра_ тив най_ до_ рож_ че: бла_ жен_ ство зав_ жди ба_ чи_ ти Те_ бе. На_

кой бе де по_ мочь, у_ вы, не в си_ лах, хоть сколь_ ко б на_ пря_ гал_ ся, брен_ ный
пру жу_ ю до_ бо_ лю влас_ ний ро_ зум, та чим та_ кий за_ ра_ ди_ ти бі_

росо rit.

росо accel.

p cresc.

ум. И сно_ ва в со_ кру_ ше_ нье я скло_ нил_ ся, и...
ди? I зно ву ка_ ят_ тя, i зно_ ву сльо_ зи, i...

Più mosso

вновь Те_ бя, Господь, сквозь слё_ зы зрю! Со_ звез_ ди_ я у_ кра_ сил Ты си_
рап_ том зно_ ву об_ раз Твій у_ зрів! Це Ти при_ кра_ сив сріб_ ним сяй_ вом

_я_ ньем, цве_ ты по_ ишь не_ бес_ но_ ю ро_ сой... При_ ми ду_
зо_ рі, це Ти пле_ ка_ єш квіт_ ки не_ лют_ ки... Мо_ я ж ду_

ши взвол но_ ван_ ной при_ зна_ нье: Ты пре_ вос_ ход_ не_ е все_ го, о Бо_ же
ша спі ва_ є піс_ ню- спо_ відь: що_ най_ пре_ крас_ ні_ ший у сві_ ті, Бо_ же,

мой! Со_ звез_ ди_ я у_ кра_ сил Ты си_ я_ ньем, цве_
Ти! Це Ти при_ кра_ сив сріб_ ним сяй_ вом зо_ рі, це

_ты по_ ишь не_ бес_ но_ ю ро_ сой... При_ ми ду_ ши взвол_ но_ ван_ ной при_
Ти пле_ ка_ єш квіт_ ки не_ лют_ ки... Мо_ я ж ду_ ша спі_ ва_ є піс_ ню_

зна нье: Ты пре_ вос_ ход_ не_ е все_ го, о Бо_ же мой!
спо_ відь: що_ най_ пре_ крас_ ні_ ший у сві_ ті, Бо_ же, Ти!